

Jindřich Kulhavý: JAK SE STÁT V DNEŠNÍ DOBĚ BOLŠEVIKEM

- CZ24 News | 8. prosince 2021

ČESKO: Stačilo se zmínit o prapodivném nedělním diskusním pořadu na Primě zvaném Partie a roztrhl se pytel s komentáři. Potěšujícím je 99 % reakcí odsuzujících vystoupení všech aktérů tohoto propagačního pořadu blížícího se svým obsahem podpoře diskriminace třetiny národa, v určitých případech dokonce přivolávání smrti na neočkovanou část. Čtveřice bezohledných fanatiků přednášejících s pocitem beztrestnosti národu vlastní vizi jeho regulace a manipulace směrem k sebedestrukci je skutečným zrcadlem morálního úpadku části společnosti.

2, slovy dvě reakce však byly zarážející. O tom, že někdo s v pořadu vystupujícími fanatickými propagátory vakcinace souhlasí, tomu se sice lze divit, nicméně dvouletá manipulace ve spojení s nižším intelektem či horší schopností vnímání může zanechat jisté důsledky na duševním stavu. Ale oba dotyční navíc nazvali autora kritiky pořadu bolševikem, jeden z nich dokonce vznesl dotaz, zda li to byl článek převzatý z tiskové agentury TASS či serveru AC24. Oba sverepí podporovatelé v televizi uveřejněných názorů evidentně každého, kdo nesouhlasí s vaxerskou ideologií, protože o nic jiného tady nejde, považují za pohrobka komunistů. Stejně tak přistupují ke kritikům Evropské unie. Pojdme se tedy na tuto tematiku podívat blíže.

Doba socialismu, se kterou lze spojovat označení bolševik, byla proslulá opět velmi výraznou ideologií, nijak překvapivě levicovou. Kult osobností, za které byli považováni z předchůdců tehdejších vůdců Marx, Engels, Lenin, Stalin, ze současníků sovětské pohlaváři a u nás samozřejmě naši předsedové KSČ či prezidenti, dále propaganda vyznačující se přeháněním „úspěchů“ zaznamenaných při budování socialismu, velmi omezená svoboda projevu, cenzura, represe vůči politicky „neuvědomělým“ občanům a minimálními možnost cestování. Je to trochu zjednodušený, ale v podstatě pravdivý popis tehdejšího stavu. Kdo proti tomu bojoval, byl rebel nebo disident. Bohužel řada z takto označovaných lidí spolupracovala s tehdejší STB, dalo by se říct kolaborovala. Za bolševika šlo nazvat toho, komu ta doba vyhovovala a navíc byl vášnivým příznivcem a členem KSČ.

Co se od té doby změnilo? Z orientace na Východ jsme se obrátili k Západu. Přišly však jiné změny? Zpočátku se zdálo, že skutečně ano. Bohužel situace se během pár let výrazně změnila. Spíše otočila. Evropská unie spadá stále více a blíže k socialismu, o čemž svědčí systém přerozdělování, dotací. Dále vnímáme diktaturu z Bruselu, která nemá daleko k tomu, jak se k RVHP stavila Moskva. Někdo bude oponovat tím, že Evropský parlament má celoevropské složení, všichni však víme, že EU vládne nikým nevolená Evropská komise. Ta se nikomu z členských států za nic nezodpovídá, což jsme viděli při aférách s nákupem pseudovakcín a nezveřejněním znění obchodních smluv toho se týkajících.

Komunisté si dovolili hodně, ale představit plán zrušit Norimberský kodex bránící pokusům na lidech by si nedovolili. Evropská komise o to začala usilovat. Směrnice jdoucí z Bruselu v podstatě řízeného Berlínem nemají daleko k direktivnímu vedení RVHP a v mnohém zachází mnohem dále. Navíc trendem je v poslední době stále větší zastoupení levicových stran v západoevropských vládách, v Německu jsou aktivní levicoví radikálové z Antify připomínající SSM ve zbrani. A protiruská rétorika je de facto stejná, jakou nás krmili v době studené války všechna naše média. Jak moc se tedy liší tehdejší prosovětský bolševik od dnešního fanatického příznivce Evropské unie, potažmo Německa? A to jsme opomněli pětiletá plánování v RVHP a dlouhodobé plány typu Green

Deal v EU. Navíc se na scénu vrací vyvlastňování, snaha o ekonomickou vyrovnanost společnosti bez ochoty vnímat rozdílné schopnosti, zvýhodňování líných, nepřízpůsobivých a jinak barevných, LGBT, gender. To už je snad mnohem horší, než bývalo ve Východní Evropě před rokem 1989.

Pokud to je málo, podívejme se na současné dění u nás. Máme tu čerstvé výroky členů nové Pětikoalice. Víta Rakušana trápí, že se pokuty za porušování protizákonných vládních nařízení nevymáhají na místě, ale řeší se v dalším přestupkové řízení. Pekarová Adamová hovoří o potřebě neposlušné občany zlomit přinutit poslouchat vládnoucí garnituru i v tak podstatné oblasti, jakou je vlastní zdraví. O aktérech televizních debat jsme už hovořili, média ostatně fungují naprosto stejně jako za bolševiků. Cenzura je nesporná, děje se na sociálních sítích, v tisku, moderátoři v televizi jsou vybíráni dle své loajality. Tady nynější doba za tou socialistickou není pozadu v ničem. Na Slovensku za jiné, než jsou oficiální názory, navrhuje Matovič tresty vězením na 2 až 5 let. Nazývá je dezinformacemi. A u nás zaznívají z politicko-mediálních sfér podobná přání.

Srovnáme li období budování socialismu a nynější směřování, pak lze konstatovat, že bolševici a nynější neomarxisté jsou srovnatelná pakáž. No a pak jsou tu lidé, kteří bojovali proti tehdejší nesvobodě (každý po svém), a i nyní se staví proti diktatuře a prozápadní zaslepenosti. Nazývat tedy takové lidi jako bolševiky pouze svědčí o nedostatku soudnosti a snížené schopnosti vnímání. Socialismus přinesl mnoho špatného a něco i pozitivního, přinejmenším dokázal udržet pohromadě ekonomiku bez potřeby extrémního zadlužování, doba po něm zpočátku svobodu, ovšem ta vzala za své, a současnou situaci lze spíše přirovnávat k době před 2.světovou válkou. A to upřímně není o co stát. Zaujmout postoj proti současné EU a covidomafii není ukázkou bolševismu, ale spíše zdravého rozumu.

Autor: Jindřich Kulhavý